

L'Hipo era un hipopòtam.
Un hipopòtam de cap a peus.

—Soc tan normal! —acostumava
a queixar-se.

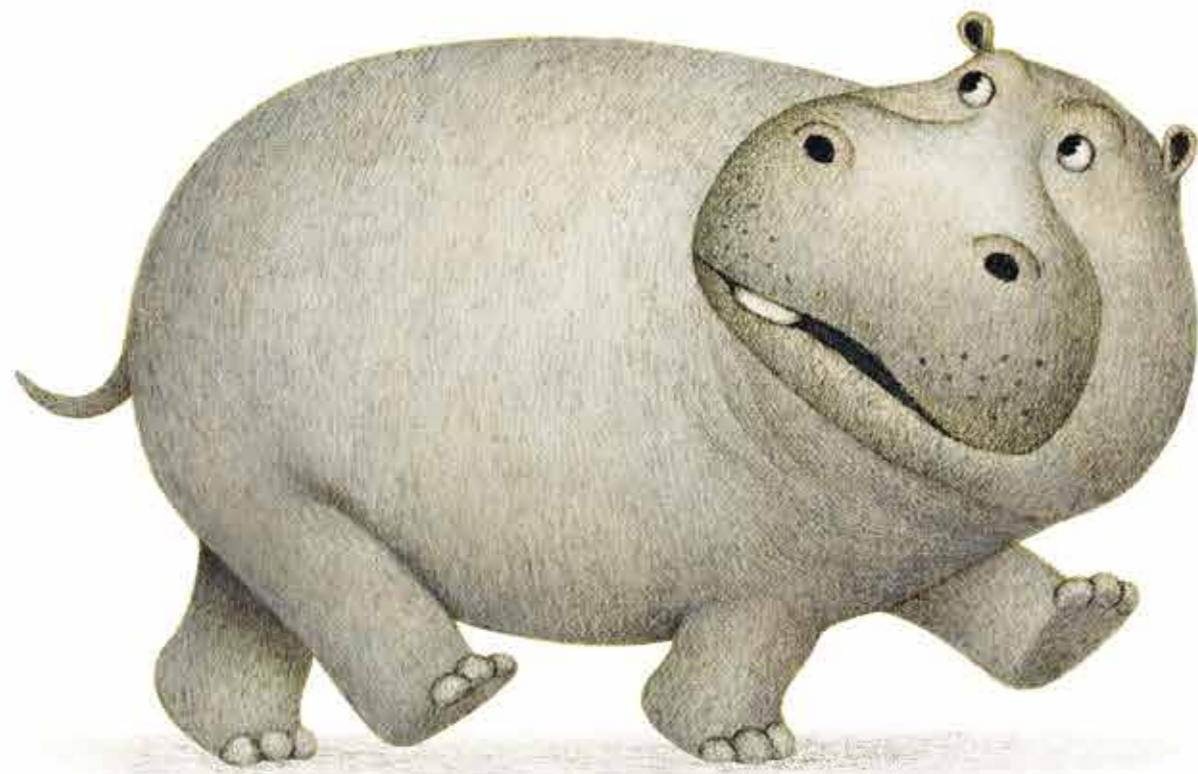
L'Hipo volia tenir alguna
cosa especial.

Un matí, mentre passejava...

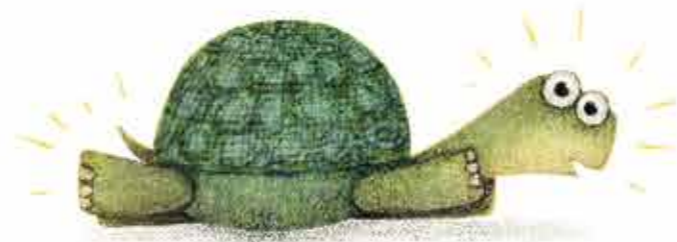
...va ensopegar amb una pedra.

PATA PAM!

—Quina ensopegada! —va exclamar enfadat.
I aquella pedra es va moure.

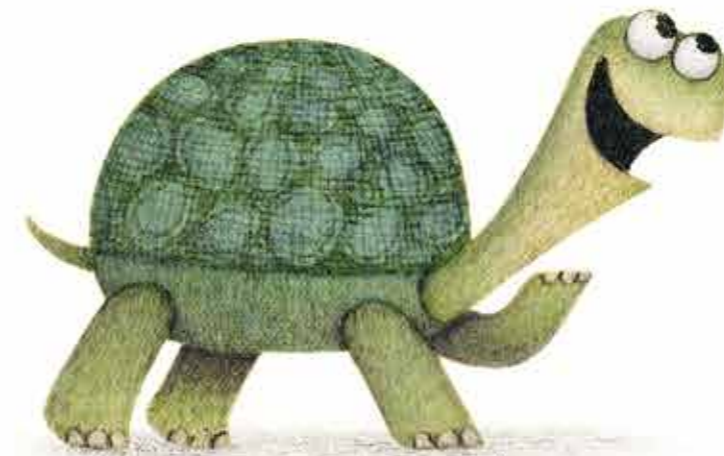

—He estat nou dies de cap per avall dins la closca! —li va explicar la tortuga—.

Com que m'has ajudat a sortir-ne, t'ho agrairé concedint-te nou desitjos.

—**Nou desitjos?** —va preguntar l'Hipo, completament desconcertat.

I va demanar el primer desig...

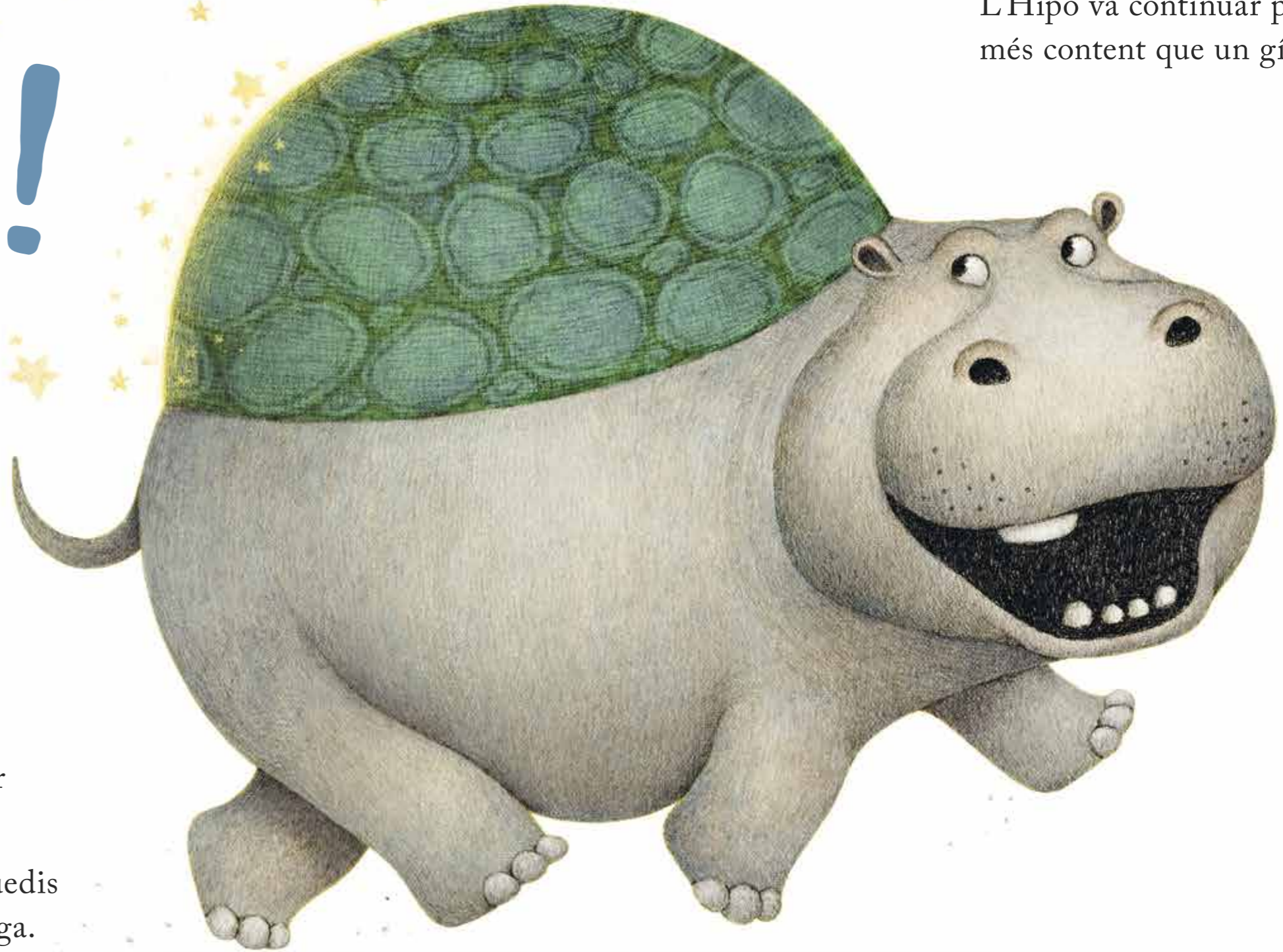

PLINC!

—Ostres! Tinc **closca!**—va dir l'Hipo—. Gràcies!

—Ara ves amb compte i no t'hi quedis atrapat! —li va recomanar la tortuga.

L'Hipo va continuar passejant més content que un gínjol

fins que...